

ΜΗ ΕΥΝΑΡΜΟΝΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ

Ετήσιον ἐν Κύπρῳ Σελίνια... 8.
Ἐν τῷ ἑξαετήριῳ " " " " " " 10.

Ἰσχυρὰ αἰτησι: δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐδότην, ὡς καὶ πῶς ἀπόδειξις πληρω-
ῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
«Νέου Ἐθνοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΣΑ ΕΚΛΑΓΙΚΩΣΕΩΣ

Εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τῶν παλαιάτων
χρόνων, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς ἅπας ὑπέ-
στη τριμερῆς δοκιμασίας, ὑπὸ τοῦς δι-
αφόρους δεσπότας αὐτοῦ, εἰτινες βαρ-
βάρως προσεπάθουν νὰ καταπνίξωσι
ἐν αὐταῖς ταῖς κοιτίσι τοῦ ἑλληνικοῦ
κλέους, πᾶν ὅ,τι ἐκ κληρονομίας μετέ-
δωκαν οἱ γρόνοι εἰς ἡμᾶς.

Οἱ ἐκ Μακεδονίας ἐπιδραμόντες Φι-
λιππίκοι, οὗς τοσοῦτον πικρῶς-ἤλεγξεν
ὁ δεινὸς Δημοσθένης διὰ τῶν ἀθανάτων
τοῦ καὶ πικροτάτων λόγων, ἐπ' ἀρκε-
τοῦς ἐνιαυτοῦς ἐδίσπρασαν τῆς Ἑλλη-
νικῆς γῆς, προετοιμάσαντες κατόπιν
διὰ τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τῶν ἰδιο-
τελειῶν αὐτῶν, εὐρείαν καὶ ἀοικτήν
ὁδὸν εἰς τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Τούρ-
κους, τοὺς ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας κατα-
συντρίβοντας τοὺς κολοσσούς τῆς ἀ-
θανάτου πατρίδος, οὗς οἱ γρόνοι ἅπαν-
τες ἐσεδάσθησαν.

Τὰς τύχας τοῦ ἔθνους συνεμερίσθη
καὶ ἡ ἀτυχῆς Κύπρος, ἀλλεπαλλη-
λους ὑποστάσα συμφορὰς καὶ ὑπὸ τῶν
χριστιανῶν λεγομένων Σταυροφόρων,
καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ τελευταί-
ων κατακτητῶν τῆς.

Ἄλλ' ὅτε τέλος ἐκ τῆς σκοτίας τοῦ
ἀπεράντου νεφελώδους οὐρανοῦ, ὅστις
ἐκάλυπτε τὸν Ἑλληνισμὸν ὀλόκληρον
ἀνέδυσεν ὁ ἀστὴρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ
ἐξέπεμψε τὰς πρώτας αὐτοῦ ζηδῶρους
ἀκτίνας, φωτισάσας τὰς πτυχὰς τῆς
Ἑλληνικῆς ἡμαθίας ἣν ἀνέπτυσσε καὶ
ἠυλόγει ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Λαύρας μονῇ
ὁ Γερμανός, ὅτε τὰ ἄσματα τοῦ ἀθα-
νάτου Ρήγα ἐλάμβανον ψυχὴν καὶ ὑ-
παρξιν εἰς τὰ στήθη καὶ τὰς καρδίας
τῶν δούλων Ἑλλήνων, ὅτε τέλος ἐκ
τοῦ Παρθενῶνος διάστειλναι δάφναι
ἀνθαλλόν, κατὰ τὴν 25 Μαρτίου τοῦ
1821, καὶ ἡ ἀτυχῆς Κύπρος οὐδαμῶς
σχεπτομένη τὰς συνεπειὰς ἐλαβεν ἀνὰ
χεῖρας τὰ ἔπλα, ἅπερ τοσοῦτον ἐπιτη-

δείως σήμερον οἱ φλεγματικοὶ τῆς δε-
σπότης τῆς ἀφαιροῦσι ἐν τῷ δικαίῳ-
ματι τοῦ ἀδικαιολογήτου δικαίωμα-
τός των, μετὰ ἐπταετὴ αἱματώδη ἀ-
γῶν, ἐδυνήθημεν ν' ἀπχλαγῶμεν
τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ νὰ δημιουργή-
σωμεν τὴν ἐλευθέραν γωνίαν τῆς Ἑλ-
λάδος, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον εὐγενῶς
δνειροπολοῦσιν οἱ Κύπριοι.

Δυστυχῶς ὁμως τὸ μοναδικὸν τοῦ
1821 διὰ τοὺς Κυπρίους τολμηρὸν τῆς
ἐπαναστάσεως διάδημα, ὑπὲρ ἡγήτο-
ἐπιτυχῆς τοῦ προσδοκωμένου. Πολλοὶ
ἐγκατεῖλε τῆς νήσου ὑπέστησαν τὰ ἴδια,
ἅπερ οἱ ἐν Κ) πόλει καὶ Πελοποννήσῳ
ἡμέτεροι ὑπέστησαν, καλύψαντες διὰ
τῶν ἱερῶν αὐτῶν σωμάτων τὸ ἔδαφος,
ἅπερ τοσοῦτον ἀτίμως διὰ τῶν βαν-
δαλισμῶν αὐτῶν ἐμίανον οἱ βάρβαροι.

Τὸ κίνημα τοῦ 1821 ἐπὶ γῆ ἐν τοῖς
σπαργάνοις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόν-
των καὶ κατακλυσάντων τὴν νήσον ἀ-
ράβων καὶ τούρκων συρίων, οὗς ὁ Κο-
τσυὰ Μεχμέτ ὠδήγησεν εἰς αὐτὴν
δούλ' αὐτοῖς ἐλευθερίαν νὰ θύσῃ καὶ
ἀπαλύσῃ πᾶν τὸ πρῶτον.

Κατὰ φυσικὴν συνέπειαν οἱ Κύπριοι
κατελήφθησαν ὑπὸ τοσοῦτου δέους, ὥ-
στε ἠναγκάσθησαν ἐπὶ μακρὸν νὰ σι-
γήσωσι, λησμονοῦντες ἐν τοῖς βράχοις
αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποι-
αν ἐνόμισαν ὅτι ἀπέκτησαν κατὰ τὴν
κατοχὴν τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς
κυβερνήσεως, προσπαθησάσης τὸ πρῶ-
τον νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν
Κυπρίων διὰ ψευδῶν ἐλευθεριῶν, ἃς μι-
κρὸν κατὰ μικρὸν ἐν τῷ νομοθετικῷ
τῆς κυλίνδρῳ συμπτύσσει καὶ κατα-
στέλλει.

Εἰς τοιαύτας δὲ συμπτώσεις προέ-
βη, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ὅπλα, ἅπερ
ἡ βάρβαρος Τουρκία ἐσεδάσθη, προσ-
παθεῖ νὰ ἀραιέσῃ ἀπὸ τοὺς φιλητύ-
χους πολίτας, ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς δημο-
σίας ἀσφαλείας, ἀδυνατοῦσα φαίνεται
νὰ τηρήσῃ ταύτην διὰ τῶν ἀνεργάνων
ἀστυνομικῶν ὁργάνων τῆς, ἅπερ δίκην
κομητῶν ἀναφύονται ἐνὶ τοῖς εἰς τὰς
ὁδοὺς κινούμενα.

Δὲν εἶνε εὐγενὲς τὸ ἔργον τῆς ἀξιο-
τίμου ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἀ-
φοπλισμοῦ τῶν κατοίκων, ὅπως δὲν εἶνε
εὐγενὲς καὶ δικαία ἡ διασπάθισις τῶς

ἀρχαιολογικοῦ πλούτου τῆς νήσου, ἀ-
νήκοντος ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Κυ-
πρίους.

Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ εἰρων αἰὼν μας εὐχε-
ρῶς δεικνύει ἡμῖν τὴν ἰσχύϊν τοῦ ἰ-
σχυροῦ, ἃς σιγήσωμεν, οὐχὶ ἐκ φόβου,
διότι ὁ Ἕλληνας δὲν πρέπει νὰ φοβῆται,
ἀλλ' ἐξ ἀδρόφροσύνης πρὸς ἑνὶ ἄνθρωπον
οἵτινες πραγματικῶς μᾶς ἀπῆλλαξαν
ἐκ τῆς χερύθδους, ρίψαντές μας εἰς
τὴν σκύλλαν.

Ἦμεῖς δὲ οἱ νεώτεροι Κύπριοι, ἃς
προσπαθήσωμεν διὰ τῆς ἰθικῆς μας
προόδου, διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ ἀ-
ναγκαίου συνδέσμου, καὶ τῆς εὐσυνειδη-
σίας, νὰ μορφώσωμεν στάδιον, ὅπερ ἐάν
δὲν ἰσχύσῃ καθ' ἑαυτὸ εἰς τὴν ἄμεσον
μετὰ τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ἑνωσιν,
ἐν ἡμέτεροις, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
προσπαρασκευὴν τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος
δι' ὅπερ πάντες οἱ λαοί, πάντα τὰ ἔ-
θνη τέλους, μετ' ἀγωνίας ἐργάζονται.

T. M. T.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Μεταξὺ Λουριτζίνης καὶ Ὀλυμπίων
τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς περιφέρειας Λευ-
κωτίας ὑρίσταται ἑλληνικὴ σχολὴ
ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, ἐν ἣ ἐφοίτων ἐξ ἀμ-
φοτέρων τῶν κωμῶν παῖδες. Γνωστὸν
δ' ὅτι ἐν Λουριτζίνᾳ ἐπικρατοῦσιν οἱ
κοινὰς καλούμενοι λιν ο β α μ β α -
κοι, ἔχοντες θρησκευτικὰς δοξασί-
ας, προσεγγιζούσας παλλῶ μᾶλλον
τὸν χριστιανισμὸν ἢ τὸν μωαμεθανι-
σμὸν, ἥτοι ἐπαμφοτερίζοντες. Οἱ ὅπα-
δοὶ τῆς θρησκείας ταύτης λίαν εὐμά-
λαχοι ὄντες καὶ ἀμυβιβάλλοντες εἰς
τὰς πεποιθήσεις των ὡς ἐκ τῆς ἀγνοί-
ας τῶν διεπόντων τὴν κοινωνίαν φιλο-
σοφικῶν θεσμῶν, εὐχερέστατα ἀκολου-
θοῦσι τὸ θρησκευτικὸν ἐκεῖνο, ὅπερ ἤθε-
λεν ὑποδείχθῃ αὐτοῖς καταλλήλως,

ὡς συντελοῦν εἰς τὸν ἠθικὸν προορι-
σμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ τοιοῦτον μικρὸν
κατὰ μικρὸν θὰ ἐπετύγχανεν ἡ μνη-
σθεῖσα σχολή, διὰ τῆς μορφώσεως καὶ
ἀναπλάσεως νέας γενεᾶς, εἰς ἣν θὰ
ἐνέβαλλε τὴν πρὸς τὸν ἑσταυρωμένον

λατρείαν, καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον
ἀγάπην. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμία ἐλή-
φθη φροντίς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων περὶ τῆς
οἰκονομικῆς καὶ ὑλικῆς ἀνέξαρ-
τησίας τῆς σχολῆς ταύτης, περὶ τῆς
διανομῆς εἰς τοὺς φοιτῶντας παῖδας
βιβλίων δωρεάν, καὶ περὶ τῆς ἰδρύσεως
κεφαλαιῶ ἀποκλειστικῶν διὰ τὰς ἀ-
νάγκας αὐτῆς. Τοιοῦτοτρόπως δὲ οἱ
Τούρκοι εὐρόντες κατάλληλον εὐκαιρί-
αν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μνησθέντων

μέσων, ἱδρυσαν ἐντὸς τῆς κώμης
ἰδίαν σχολὴν, ἀναπληρώσαντες πανθ'
ὅσα ἡ ἡμετέρα ἐστιερεῖτο, ἐν ἣ οἱ φοι-
τῶντες εὐρίσκουσι τὰ μέσα τῆς ἐκπαι-
δεύσεως δωρεάν.

Ὅποια ἀναληγρὶς εἰς τοὺς ἀρμοδί-
ους, βλέποντας ἐνώπιον αὐτῶν ἀνθρώ-
πους, ἐκζητοῦντας τὰ ἑλληνικὰ φῶτα
καὶ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ
ἀντιθέτως, ὡς μὴ ὤφειλεν, ὀλιγωροῦν-
τας. Οἱ γρόνοι τοῦλάχιστον ἤρξαντο
καταφανῶς δεικνύοντες ἡμῖν, ὅτι δι-
ατρέχομεν ἡμέρας, καθ' ἃς ἔχομεν ἀ-
παραίτητον ἀνάγκην τιμῶν, ἀνεπτυγ-
μένων καὶ δραστηρίων πατριωτῶν.
Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἀναπτύσ-
σονται ἐν τοῖς εκπαιδευτήρις ὑπὸ
τὰς στέγας τῶν ὁποίων οἱ εὐλαβῶς
προσερχόμενοι μαθηταὶ ἀναμορφοῦν-
ται καὶ καθίσταται ἀντάξιοι τῶν
προσδοκῶν τῆς πασχούσης ταλαίνης
ἡμῶν πατρίδος. Ἡ ἐπιδρασις τῆς
πνευματικῆς ἐργασίας καταφαίνεται
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀπεράντῳ ἑλληνικῇ
τάτῃ Μακεδονίᾳ, ἐν ἣ τὰ μέχρι τῆς
χθὲς ἄγρια στίφη τοῦ Βόλγα διαχυ-
θέντα, ἐδημιούργησαν κατ' ἀρχὰς μὲν
ἄμωφον ἀσυλα προσηλυτισμοῦ, εἰτα
δὲ τελειότερα, καὶ ἤδη τσαούτης τε-
λειότητος, ὥστε πάντες καὶ δικαίως
φοβούνται τὰς υποχονίους προσπαθεί-
ας τοῦ Βουλγαρισμοῦ, ἃς καταβάλλει
πρὸς ἀπόσβεσιν παντός ἑλληνικοῦ ἐν
τῇ γῇ τῶν Φιλιππῶν καὶ Ἀλεξαν-
δρῶν.

Δὲν ἐδύναντο ἀρὰ γε καὶ οἱ ἀρμό-
διοι νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ρηθείσης
μικρᾶς σχολῆς τῆς Λουριτζίνης, ἥ τις
δι' ἀσημάντων ὑλικῶν μέσων, ἐὰ ἐ-
δύνατο νὰ παράγῃ τοιαῦτα, εἴα δὲν
παρέχουσι καὶ αὐτὰ τὰ πολυδαίδαλα
τῆς πρωτεύουσας μας ἐκπαιδευτήρια;

Ο Ἰησοῦς ἀπερὶ θῆ δυνάμει κατὰ τῶν κρυπτόντων τὸν λαόν· ὑπὸ τὸ μύδιον. Τί δύναται ἀλλ' ἢ νὰ εἴπῃ περὶ ὑμῶν τῶν ἀρμολόγων, οἵτινες δὲ, προστρέχετε ἀρωγοὶ εἰς τοὺς πεινῶντας τὴν θρησκείαν. Αὐτοῦ καὶ δι' ὧν ταῖς ἱερὰ τῶν ἐλλήνων μυστῶν γράμματα, δυστυχεῖς τῆς Λουριζίας κατοίκους; Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Μακρυώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὸν ἑλληνιστικῇ, οὐδ' ἀρῶς θέλει ὁκνήσῃ, συντελῶν εἰς τὴν χειραφέτησιν τῆς ρηθείσης σχολῆς δι' ἧς θέλουσι παραχθῇ πλείστα τέκνα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς πατρίδος.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ γενέθλια τῆς Ἀνάστης θὰ ἐορτασθῶσιν ἐρέτως τὴν προσεχῇ πέμπτῃ (12) 24 ἰσταμῆνου.

Αἱ ἐκ τῆς νότιου ἀκτῆς τῆς Μαύρης Θαλάσσης προελεύσεις ὑποβάλλονται εἰς 24 ὥρον κάθαρσιν, αἱ δὲ ἐκ Λισσαβώνας εἰς 10 ἡμέρας.

Κατὰ στατιστικὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς νήσου δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐπιστάμῃ Ἐφημερίδι, ἡ ἐξαγωγή τῆς Κύπρου κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἀνῆλθεν εἰς Α. 276,385 ἡ δὲ εἰσαγωγή εἰς Α. 398,336. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα προσηγγίσαν εἰς τὴν νήσον 183 ἀμερικανικοὶ χωρητικοὶ τόνων 217,216, ἰστιοφόρα δὲ 1,082 χωρητικότητος τόνων 58,089.

Ἡ πρὸς ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κυρηναίας ὁρισθεῖσα ἡμέρα ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῇ τρίτην, διότι κατὰ τὴν συγκαταστήσαν τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνεδρίασιν ἡγέρθησαν ἐνστάσεις, ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἐγένοντο ὁμοδοχίαι.

Ἐν τῇ προηγουμένῳ ἀριθμῷ τοῦ «Νέου Ἑθνικοῦ» ἐγράψαμεν περὶ τῆς συστάσεως ἐπιτροπείας, σκοπὸν ἔχουσας τὴν εἰσπραξὶν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, προεξουσιομένης ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Πανιερότητος τοῦ ἀγίου Κιτίου κ. Κυρίλλου. Καίτοι οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐμάθομεν περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἐν τούτοις προκαταβολικῶς ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπατριῶν θέλει ὁκνήσῃ προσφέρειν τὸν ὀβολόν του ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθόντων ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων, οἵτινες κακῇ μίτρᾳ διατελοῦσιν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνίχνυ.

Ἐν περὶ τῆς τῆς Ἐπιστάμης Ἐφημερίδος δημοσιεύονται οἱ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ θεσπισθέντες νόμοι «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐρδίας καὶ ὕδατος νόμου

τοῦ 1887» καὶ «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς κόπρου» ἐπὶ δὲ καὶ νομοσχέδιον περὶ λήψεως προτάξεως διὰ τὴν ἐν τῇ περιπτώσει συγκρότησιν ἀνακρίσεων περὶ τοῦ αἵμου τοῦ Παναγιώτου.

Οἱ κ. Ἀντρέου διωρίθη βεζὴρ τοῦ τῶν Ἀρνακῶν ἐδῆ κ. Γ. Οὐλῶν, ὁμοσταθὲς ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, μετετέθη εἰς τὸ τμήμα ἀρχιλογοστοῦ.

Οἱ ἀκόλουθοι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰς ἐν τῇ νεοελληνικῇ ἐξετάσεις: ὁ ἀντισυνταγματάρχης Τσάμπερλαϊν καὶ οἱ κ. κ. Λασσέλης, Φίσιερ καὶ Πάρκερ.

Οἱ ἔμποροι Ἀρνακῶν ἐπιτιμῶντες τὰς μακρὰς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς Γενικὸν Ταμίαν τῆς γῆσου προδιδασθέντος τέως τελώνου Ἀρνακῶν κ. Α. Μέρτον ἐπέδωκαν αὐτῷ εὐχαριστήριον «διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ μετὰ πάσης εὐθύτητος ἐκπληρώσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ περὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐταῦθα Τελωνείου».

Κατὰ τὰς ἵπποδρομίας Ἀμμοχώστου, λαβούσας χώραν τὴν 11 ἡν καὶ 12 Μαΐου ἐτελέσθησαν ἐν ὄλῳ 12 ἄγῳες, ἦτοι 6 τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ 6 τὴν δευτέραν. Τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκέρδησαν οἱ ἐξῆς ἵπποι:

Ὁ «Τίλτσος» τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου, ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ὁ «Λιοπέτρης» τοῦ κ. Κ. Κωνσταντινίδου, ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Μακρομάλλου, ὁ «Χατίτ» τοῦ Χαλὶλ Βέη, ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου, ὁ «Λιοπέτρης», ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Μακρομάλλου, ὁ «Κιαμίλ» τοῦ Χαλὶλ Βέη, ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου καὶ ὁ «Πόλ» Πράϊ.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκέρδησαν: ὁ «Μουσιάρης» καὶ ὁ «Χατίτ», ἱππεύμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου, ὁ «Χέρμιτ» ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Μακρομάλλου, ὁ «Ρας Ἀλούλας» κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ζαπτιέδων, ὁ «Ισκέντερ» τοῦ κ. Μόρτον καὶ ὁ «Χέρμιτ», ἱππεύμενος ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Μακρομάλλου.

Ἀλλὰ, γενόμενης ἐνστάσεως κατὰ τοῦ νικητοῦ τοῦ 3ου καὶ 6ου ἀγῶνος, τὸ μὲν βραβεῖον τοῦ πρώτου εἰς οὐδὲν ἐδόθη, τὸ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀπενεμήθη εἰς τὸν «Ταχαδάρ» τοῦ κ. Τριάν.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν 1 Μαΐου ἐτελέσθησαν ἐν Λευκωσίᾳ εὐσώων οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Μιηλῶν κ. Κυριακοῦ Χ. Παπαῦ Χαλαμάου, μετὰ τῆς συμπιθῆς καὶ ἀγαστῆς δεσποινίδος Μαρίτσας, ἀδελφῆς τοῦ κ. Μάρκου Χαλαμάου.

Τοῖς συνδεθείσιν εὐχόμεθα πᾶν κατάρμιον ἐν τῷ βίῳ.

Ἡ φίλη συνάδελφος «Φιωνὴ» τῆς Κύπρου, ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἀξιολόγους αὐτῆς στήλας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλ λειψὶς γυναικῶν» μικρὸν διάφορον, θέλοντα φαίνεται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀμερικανικὴν ἰδιότροπον ρεκλάμιν, τὴν ἀναγράφεισιν εἰς τινὰς ἐφημερίδας τῆς Νέας Υόρκης, δι' ἧς ἐζητοῦν ἡ κάτοικος τῆς Βανκοῦας, δύο καταξιωτὴς γυναικῶν. Ἐξ αἰτίας, ὅτι ἡ Κυπρία πόλις παράγει Εὐκας, δὲ, ἀρνόμεθα, «μελανοφύλλους» χαρίεσσας καὶ ἐρπαιώδεις, ἀλλὰ ταύτας πᾶσας φυλάττομεν εἰς τὰ σιδηρὰ θησαυροφυλάκια τῆς τιμῆς μας καὶ οὐδὲν ἐπιτρέπομεν ἐκ τοῦ θησαυροῦ τούτου. Ἀντ' ἀρνηθῇ ἡμῖν ἡ φίλη συνάδελφος, ὅτι τοιαύτης φύσεως δημοσιεύματα ἐπιδρῶσι λίαν ἐπὶ τῶν ξένων, οἵτινες ἐξετάζουσι πάντοτε τὰ πράγματα δ' ἀμερικανικοῦ ριζοῦ καὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιρροίας. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὰς φιλικὰς καὶ εἰλικρινεῖς ταύτας παρατηρήσεις μας, τίς ὁ πῶς καὶ μὴν χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ τόπου καὶ τῆς δημοσιογραφίας.

Τὴν ἐβδομίδαν ταύτην ἐπερτώθη ἡ ἐκτύπωσις τῆς Πραγματογνωσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Σαλάα δημοτικῆς σχολῆς κ. Κ. Γ. Λυσιώτη. Τὸ βιβλίον τοῦτο γραφὲν εἰς γλῶσσαν εὐληπτοῦ καὶ λίαν μεθοδικῶς δύναται ν' ἀποβῇ ὡρελιμώτατον εἰς πάντα δημοδιδασκαλόν, διό καὶ συνιστῶμεν αὐτὸ θερμῶς πᾶσι τοῖς συναδέλφοις τοῦ συγγράψαντος, ὁμοφρόνως ἀπλῶς εἰς τούτο ἐξ ἀγαθοῦ ζήλου, ἕως συντελέσει εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἐντελεστήραν διδασκαλίαν τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος. Τὸ δλον ἔργον ἀπετελέσθη ἐξ 9 1) 2 τυπογραφικῶν φύλλων, πωλεῖται δὲ ἀντὶ 1 1) 2 σελινίου ἐν Λάρνακι μὲν παρὰ τῷ ἐλδότη κ. Π. Θ. Νικολαΐδῃ, ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τοῖς κ. κ. Δ. Πετρίδῃ καὶ Ἐπαμ. Μιχαηλίδῃ, βιβλιοπωλαῖς, καὶ ἐν Λεμεσῷ παρὰ τῷ κ. Σ. Χουρμουζίῳ.

Μετὰ πολὺμοχλον νόσον μετέστη πρὸς Κύριον τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης τρίτης ὁ καλὸς συμπολίτης ἡμῶν Νικ. Μιχαηλίδης, καταλιπὼν ἐν βαθύτατῳ πένθει καὶ ἀράτῳ λυπῇ, συζυγὸν καὶ ἀνήλικα τέκνα.

Εὐχόμεθα τῷ Ὑψίστῳ, ὅπως εἰς μὲν τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάνατα χορηγήτῃ αἰώνιαν τὴν ἀνάπαυσιν, εἰς δὲ τὴν βαρυσταλῶσαν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐνσταλάξῃ βάλαμον παραμυθίας.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐπὶ τέλους τὸ περὶ ὀπλοπορίας νομοσχέδιον μᾶς ἠνάγκασε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὕψισταται φοβερὰ μαρτύρια, περιερχόμενον ἀπὸ τὸν Πιλάτον εἰς τὸν Καϊάφην καὶ τὸν Πάπαν, μέχρις

δου σταυρωθῇ εἰς τὸν Γολγοθᾶ δηλαδὴ τὴν ράχιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Καὶ προκειμένου περὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου μας, συνιστῶμεν τοῖς ἀρμοδίως ὅπως ἐνδύσωσιν αὐτὸν μετὰ τὸν ἀποπλισμὸν τοῦ γυναικείου ἐδυμῆτος.

Τοιοῦτο τρόπον τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας θὰ δύνανται ἐλευθέρως νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς οἰκίας ἐκάστου φιλησίου πολίτου πρὸς ἀνέρεσιν ὁπλῶν, ἐξυδελῶν ὀργάνων καὶ πάντων τῶν συντελούντων πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀσύλου.

Τὰ καλοῦμεν ἀστυνομικὰ ὄργανα, διότι εἶνε πραγματικῶς ὄργανα, χινοῦμενα, χορδίζομενα, παίζοντα, καὶ παίζομενα.

Καὶ ἐντούτοις μετ' ὅλους τοὺς λαμπροὺς σκοποὺς τῆς κυβερνήσεως πρὸς προώρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, δὲν ἐλήφθη φροντίς ἀκόμη περὶ τῶν ταραξίων ἐκείνων, οἵτινες παρεμποδίζουσι τὸν αἰώνιον ὕπνον τῶν ἀρχαιο-λογικῶν θησαυρῶν τῆς νήσου φραγεῦσιντες καὶ κατασυντρίβοντες αὐτοὺς.

Ἐλήξαν αἱ ἵπποδρομιαί μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας καὶ θριάμβους καὶ καρδιακοὺς παλμούς, καὶ μειδιάματα, καὶ στοιχήματα, καὶ πτώσεις, καὶ κλίσεις, καὶ γέγη καὶ τὰ λοιπὰ.

Αναμένομεν δὲ προσεχῶς καὶ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ὑπέστησαν τὸν παθόντων ἀπὸ τὴν καλόδουλον κυβέρνησιν μας, ἀναπτύξαντα ὅλα τὰ εἶδη τῶν λαρυγγικῶν νοσημάτων ἐκ τῶν πατριωτικῶν φωνῶν των.

Αναμένομεν πρὸς τούτοις τὴν ἀνοδὸν τῶν θνητῶν καὶ μακαρίων τῆς κυβερνήσεώς μας Θεῶν εἰς τὸν γηραιὸν Ὀλυμπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κυβερνητικὸς Ἑφαιστός σφυρηλατεῖ τοὺς κερκυροὺς καὶ τὰ βέλη τοῦ ἀθανάτου Διὸς, ἀπερθὰ χρησιμοποίησιν εἰς τοὺς ἀτιμχεῖς κυπρίους Προμηθεῖς.

Ἄλλ' εἰμὶ! Ὁ Προμηθεὺς ἐκλεψεν ἐκ τῶν Θεῶν τὸ σὺρμένιον πῦρ μεταδούς αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις, ἐνῶ εἰς ἡμᾶς οὐδὲν ἀπέμεινεν ἢ ἡ χιών τῶν κυβερνητικῶν μᾶς Θεῶν, τὴν ὁποίαν ἀφίνομεν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Ὁ Μάϊος παρήλθεν ἀπαρατήρητος δι' ἡμᾶς, ὅλλ' οὐχὶ καὶ διὰ τὰ ἀψυχαδντα. Τουλᾶχιστον ἄπασαι αἱ θύραι μας μετεβλήθησαν εἰς θριαμβευτικὰς ἀψίδας ἐκ τῶν ἐξ ἀνθέων στεφάνων των.

Καὶ ἤδη ὅταν τις διέρχεται ἐκ τῶν διαφόρων τῆς πόλεως μας ὁδῶν, ἐνταῖ

